

Sygn. akt I C 365/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Jarosław Janeczek
Protokolant:	st. sekr. sąd. Monika Adamczyk

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2016 roku w Rawie Mazowieckiej

na rozprawie

sprawy z powództwa

(...) Spółka Akcyjna we W.

przeciwko

W. J. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Jarosław Janeczek

Sygn. akt I C 365/16

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu 3 września 2015 roku (...) Spółka Akcyjna we W. domagała się zasądzenia od W. J. (2) kwoty 358,32 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 3 września 2015 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód w dniu 28 maja 2015 roku zawarł umowę cesji z (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. i na podstawie tej umowy wszedł we wszystkie prawa i obowiązki z umowy z pozwanym.

Pozwany i cedent zdaniem powoda zawarli umowę OC posiadaczy (...) mechanicznych numer OC/NW- (...) -K1 w dniu 26 kwietnia 2013 roku dotyczącą pojazdu D. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Pozwany zdaniem powoda nie zapłacił składki ubezpieczeniowej w kwocie 283 złotych, która winna być zapłacona do dnia 10 maja 2013 roku. Nadto powód domagał się skapitalizowanych odsetek za zwłokę w kwocie 75,32 zł.

Po wydaniu nakazu zapłaty i sprzeciwie pozwanego przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie sprawa trafiała do Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej.

Pozwany w sprzeciwie złożonym, jeszcze w elektronicznym postępowaniu upominawczym wnosił o oddalenie powództwa, wskazując, że nie ma żadnych długów wobec powoda. Nadto pozwany wskazał, że pojazd którego miałby

dotyczyć polisa ubezpieczeniowa - D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) – został przez niego zbyty 17 sierpnia 2012 roku na rzecz R. D. i zezłomowany w dniu 26 listopada 2012 roku.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

26 lipca 2012 roku W. J. (1) zakupił samochód osobowy D. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

(dowód: umowa – k. 42)

17 sierpnia 2012 roku pozwany sprzedał ten sam samochód R. D. zamieszkałemu w S..

(dowód: umowa – k. 43)

26 listopada 2012 roku R. D. przekazał samochód D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) do demontażu do stacji demontażu w K.. Dowód rejestracyjny pojazdu został unieważniony.

(dowód: zaświadczenie o demontażu pojazdu – k. 45)

W dniu 28 maja 2015 roku (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. oraz (...) Spółka Akcyjna we W. zawarli umowę sprzedaży wierzytelności

(dowód: umowa – k. 18-26)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny materiału dowodowego:

Sąd ustalił stan faktyczny w sprawie na podstawie wskazanych powyżej dokumentów oraz kserokopii dokumentów.

Wprawdzie złożone przez stronę pozwaną dokumenty to tylko kserokopie, to jednak ich treść nie była kwestionowana przez stronę przeciwną.

Jak trafnie wskazał, Sąd Najwyższy z unormowania art. 129 k.p.c. wynika, że jeżeli strona powołuje się w pozwie na dowód z dokumentu, musi się liczyć z tym, że będzie obowiązana złożyć w sądzie oryginał dokumentu i to nie tylko wtedy, gdy nie złożyła jego odpisu, ale także wtedy, gdy jego odpis był załącznikiem pisma. Obowiązek ten powstaje z chwilą zgłoszenia przez stronę przeciwną żądania złożenia dokumentu w oryginale. Jeżeli strona przeciwna nie wystąpi z żądaniem przedstawienia dokumentów zgłoszonych w pozwie, jako środki dowodowe, to nie powstał obowiązek procesowy ich przedłożenia i należy przyjąć, że twierdzenia w nim zawarte są niesporne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2008 roku, I CSK 62/08).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo, jako niezasadne zasługuje na oddalenie.

Powód swoją legitymację czynną do wystąpienia z roszczeniem opiera na umowie sprzedaży wierzytelności zawartej w dniu 28 maja 2015 roku.

Oczywistym jest, że sama umowa przelewu nie stwarza nowego zobowiązania, lecz dotyczy, co do zasady zobowiązań już istniejących.

Stan faktyczny sprawy wskazuje, że żadne zobowiązanie między (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. a pozwanym W. J. (1) związane z polisą (...) z dnia 26 kwietnia 2013 roku nie istniało zarówno w dniu przelewu jak i wcześniej, a co za tym idzie nie mogło przejść na powoda.

Twierdzenia faktyczne pozwu wskazują, że rzekoma polisa numer (...) z dnia 26 kwietnia 2013 roku dotycząca pojazdu D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) miała być przedłużeniem wcześniejszej umowy ubezpieczenia tego pojazdu.

W świetle tego, że samochód D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) od dnia 26 listopada 2012, to jest od jego zezłomowania nie istniał, nie poruszał się pod drogach, był wyrejestrowany, k to co do niego nie można było, po tym dniu, zawrzeć ważnej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów.

Należy wskazać, iż umowa ubezpieczenia OC pojazdu D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) jaka obowiązywała w dniu 26 listopada 2012 roku zgodnie z art. 33 pkt 9 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003 roku (Dz.U. z 2013 r. poz. 392 z późniejszymi zmianami) uległa rozwiązaniu z mocy prawa.

Skoro umowa uległa rozwiązaniu nie podlegała ona wypowiedzeniu i nie mogła ona ulec przedłużeniu (tj. nie doszło do zawarcia nowej umowy) w trybie art. 28 ust 1 ustawy. Nie doszło, więc do zawarcia umowy z dnia 26 kwietnia 2013 roku (polisa numer (...)) a po stronie pozwanej nie powstał obowiązek zapłaty składki.

Tylko na marginesie należy wskazać, że powód nie wykazał, by pozwany, mimo, że nie był właścicielem pojazdu i pojazd nie istniał, mimo wszystko zawarł w dniu 26 kwietnia 2013 roku umowę ubezpieczenia osobiście (tj. nie w trybie art. 28 ust 1 ustawy, o której mowa wyżej).

Skoro tak to (...) Spółka Akcyjna we W. nie uzyskał wobec pozwanego na podstawie umowy cesji z dnia 28 maja 2015 roku żadnych roszczeń, gdyż one nie istniały po stronie cedenta.

Mając powyższe na uwadze powództwo zostało oddalone.

SSR Jarosław Janeczek